

Jung & Mead och deras tid.

Den sjuttonde september bjöds det föreläsning i Göteborgs litteraturhus. Ämnet var ett religionshistoriskt perspektiv på C.G. Jung och en av hans inspirationskällor, G. R. S. Mead. Ett mycket intressant och fördjupande föredrag.

Paulina Gruffman är doktorand i religionshistoria vid Lunds universitet där hon forskar om den brittiske ockultisten och gnosticismlforskaren G. R. S. Mead. Paulina, som gjort fältarbete i Jungs historiska hem i Küsnacht samt arkivarbete i Zürich, är i färd med att publicera en artikel i en historisk tidskrift om Mead och Jungs personliga relation samt den teoretiska växelverkan som rådde mellan dessa män. Föredraget berörde innehållet i denna artikel samt introducerar vem Mead var och varför han är relevant inom Jungforskningen.

George Robert Stow Mead var en man som levde i sekelskiftets tid Han var främst en esoteriker, med en förkärlek åt det gnostiska. Det var det som hans material huvudsakligen berörde. Mead var även teosof under en lång period, vilket också påverkade hans arbete.

Hur kommer C. G. Jung in i bilden? Nå, i korthet tycks det som om C.G. Jung och G.R.S. Mead var bekanta med varandra, och hade ett utbyte sinsemellan som kom att påverka flera av Jungs senare idéer och upptäckter. Jung lät sig inspireras av många, många källor, men Mead kan möjligen ha varit av särskild betydelse.

Tiden kring sekelskiftet var en tid då nya idéer steg till ytan och olika nya rörelser och studiecirklar bildades. Ritualer, seanser och jakt på esoterisk kunskap var på modet, och ur detta växte och stärktes rörelser som spiritism, antroposofi och teosofi.

Det var till stor del en fråga om moderiktigt svärmeri, men denna tid lade grunden för många av de rörelser som är högst aktuella än idag. Det är svårt att föreställa sig en värld utan detta arv, och del i det var G.R.S. Mead.

I den miljön fanns det många möjligheter för Jung och Mead att påträffa varandras arbeten och bilda bekantskap, och det verkar mycket riktigt ha skett. Meads esoteriskt inriktade verk om företeelser som gnosis, självet och holism tycks ha haft en pollinerade inverkan på Jungs egna tankar.

Den teorin stärktes efter att Paulina Gruffman besökt Schweiz, där Jungs bibliotek finns bevarat. De flesta av Meads böcker finns i samlingarna, och tycks som om de blivit ivrigt studerade. Därtill ägde Jung också alla utkomna nummer av Meads tidskrift *Quest Quarterly*, som han grundade efter att ha lämnat teosofiska sällskapet. Ett återfunnet brev tyder också på en familjär korrespondens mellan Jung och Mead.

Det som slår en under detta föredrag är vikten av sammanhang, att en människa och hennes idéer är summan av tidsandan, hennes bekantskaper och utbyten. Meads idéer och arbete var av betydelse för att inspirera och forma Jungs senare teorier. Att en idé kan finna bördig jord på oväntade platser.

Det är ett gediget arbete, en mycket intressant hypotes och en strålande insats som både roar och fördjupar vår bild av C.G. Jung och en av hans samtida. Det är en påminnelse om de sammanhang och bekantskaper som fordras för att idéer ska slå rot och växa.